ทททท.ดับเบิลสแตนดาร์ด และการทำลายพนักงานประจำ?

ใครที่ได้ยินการอภิปรายไม่ไว้วางใจนายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ประธานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พร้อมกับได้ฟังคำสัมภาษณ์ของนายสมศักดิ์เรื่องแนวโน้มที่จะปลดนายภราเดช พยัฆวิเชียร ออกจากตำแหน่งผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทั้งๆ ที่คณะกรรมการสอบสวนสรุปแล้วว่าไม่มีความผิดนั้น นาจะต้องยืนดีล่วงหน้า ถึงพัฒนาการของนายสมศักดิ์ ซึ่งน่าจะมีผลถึงการปฏิรูปการเมืองไทย

นายสมศักดิ์กล่าวว่า ถึงนายภราเดชไม่มีความผิด แต่ก็ผิดจริยธรรมเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน หรือผลประโยชน์ขัดกัน (Code of Ethic on Conflict of Interest) เพราะดันไปมีหุ้นตายอยู่ในบริษัทสถาปัตยกรรม เพราะว่านายภราเดชเป็นสถาปนิก นายภราเดรบกพร่องที่ปล่อยให้บริษัทมารับงานที่ ทททท. ถึงแม้จะประหยัดและไม่มีนอกมีใน ก็ไม่งาม น่าจะเอาไว้ไม่ได้

เรื่องนี้มองได้ 2 มิติ

มิติที่ 1 ก็คือ บัดนี้เกิดนิมิตดี คือเมืองไทยจะได้นักการเมืองที่เป็นโคตรมหาดนิ ผู้ยึดมั่นในหลักแห่งจริยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะห่างพันและยอมเรื่องประโยชน์ทับซ้อนมิได้ คือนายสมศักดิ์ เทพสุทิน ศิษย์ก้นกุฏิของนายมนตรี พงษ์พานิช ผู้ลวงลับ

มิติที่ 2 ก็คือ บัดนี้เมืองไทย โดยรัฐบาลและนักการเมืองชั้นนำระดับรัฐมนตรีของประเทศไทย กำลังกระทือระบบยอดิมหาดับเบิลสแตนดาร์ดอย่างมโหฬารและจริงจังสุดกำลัง โดยมิคำนึงถึงพระบรมราโชวาทแม้แต่น้อย

หากจะค้นหาตัวอย่างว่ามิติไหนจะมีมากกว่ากัน เห็นจะง่ายยิ่งกว่าปอกกล้วยเข้าปาก นักการเมืองไทยทั้งในปัจจุบันและอดีตหน้าไหนที่คิดถึงเรื่องการขัดหรือผลประโยชน์ทับซ้อนบ้าง น่ายกรัฐมนตรีให้ลูกเมียถือหุ้นคุมสัมปทานของรัฐ เจ้าของหรือทายาทบริษัทก่อสร้างเป็นรัฐมนตรีคมนาคม ทายาทบริษัทป่าไม้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ เมียอยู่ในวงการท่องเที่ยวทั้งวารสารและการประชาสัมพันธ์ ผัวเป็นรองนายกรัฐมนตรีดูแลการท่องเที่ยวฯ น่าเสียดายที่ฝ่ายค้านมีข้อมูลน้อย และอยู่ในฐานะน้ำท่วมปากต่อสู้เรื่องการทับซ้อนของผลประโยชน์ไม่ถนัด ประชาชนจึงมิได้เห็นแสงสว่าง

ถ้านายสมศักดิ์เป็นอัศวินแห่งจริยธรรมจริง น่าจะสืบสวนหาสาเหตุและตัดสินใจเรื่องบุคลากรระดับสูงของการท่องเที่ยวฯได้ดีกว่านี้ การพักงานนายภราเดรจะมีประโยชน์และสมเหตุสมผลต่อเมื่อมีผู้รักษาการแทนที่เหนือกว่านายภราเดรในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านผลประโยชน์และจริยธรรม แต่นี่กลับมิใช่เช่นนั้นเลย สาเหตุที่นางจุฑามาศ ศิริวรรณ มิได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ว่าการการท่องเที่ยวฯ สมัยที่ชาติพัฒนาคือนายกร ทัพพะรังสี นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ และนางปวีณา หงสกุล เป็นผู้ดูแลการท่องเที่ยวฯ มีเบื้องหลังอย่างไรน่าจะหาคำตอบได้ง่ายๆ ที่สำคัญมิใช่การกล่นแกล้งพนักงานประจำของรัฐหรือการเล่นพวก แต่เป็นการคำนึงถึงหลักการ เพราะยังอยู่ในระหว่างการกล่าวหาของ ป.ป.ป. ขณะนั้น และ ป.ป.ช. ขณะนี้ก็ยังมีมูลอยู่ว่ามีความผิด เรื่องการจัดการร้านค้าปลอดภาษี การใช้เงิน รวมทั้งการจัดเช่าโกดังที่เก็บของจากผู้ที่มีความสัมพันธ์กันเป็นพิเศษ รวมถึงเรื่องจริยธรรมและร้ายแรงกว่าจริยธรรมอีกหลายเรื่อง แต่นายสมศักดิ์ก็ไม่สนใจ

โดยเหตุนี้ สมมุติว่านายภราเดชมีความสามารถ เหมาะสม และสนองนโยบายรัฐบาลได้จริง แต่บกพร่องในเรื่องการดูแลผลประโยชน์และตามใจรัฐมนตรี นายภราเดชก็จะถูกตามล้างตามเช็ด ไม่ผิดอะไรกับนิทานหมาป่ากับลูกแกะ

น่าเสียดายที่รัฐบาลนี้มีผู้นำที่มีความสามารถและวิสัยทัศน์ดี แต่ปล่อยให้รัฐมนตรีต่างคนต่างบริหารบุคลากร โดยไม่คำนึงถึงความรับผิดชอบร่วมกัน ผลเสียหายที่รัฐบาลนี้ก่อขึ้น เช่น การทำลายข้าราชการดีๆ ส่งเสริมคนที่ขี้ประจบตลบตะแลงดูจะเห็นได้เด่นชัด กรณีที่บุคคลดีเด่น เช่น นายพลากร สุวรรณรัฐ นายแกริกไกร จิระแพทย์ นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาส และกรณีนายภราเดช พยัฆวิเชียร ที่กำลังรอคิวเชือดอยู่

ถึงฉะนี้พนักงานดีๆ และวงการธุรกิจการท่องเที่ยวจะเชื่อเหตุผลของนายภราเดช และไม่เชื่อนายสมศักดิ์ แต่ใครจะทำอะไรได้ จะคอยให้ศาลปกครอง กรรมาธิการท่องเที่ยว หรือองค์กรอิสระเข้ามาตัดสิน กว่าถั่วจะสุกงาก็ไหม้ คนที่เสียประโยชน์ก็คือการท่องเที่ยวฯและประเทศไทย คนที่ได้ประโยชน์คงจะเป็นนายสมศักดิ์และพวกพ้องไม่กี่คนที่สามารถกำจัดก้างขวางคอได้โดยอาศัยหลักแห่งจริยธรรมเป็นอาวุธ

เป็นกรรมของเมืองไทยที่ได้พวกมือถือสากปากถือศีล กับพวกชนะไหนเข้าด้วยช่วยกระพือมาเป็นผู้ควบคุมกฎหมายและมาตรฐานทางจริยธรรมของบ้านเมือง

ประชาชนมีสิทธิจะแก้ไข ทำอะไรได้บ้าง ก่อนที่บ้านเมืองจะล่มจมยิ่งกว่านี้

เก่าเก็บ การท่องเที่ยว

การ์ตูน "ศล"